

O AUTORU

Slavko Vranjković je rođen 1945. u Posuškom Gracu u Hercegovini, a od 1952. godine nastanjuje se u Vrbanji. Tu provodi osmogodišnje školovanje, a klasičnu gimnaziju i teološke studije u Zagrebu. Zaređen je za svećenika 4. listopada 1972.

Trenutno je svećenik Đakovačko-osječke metropolije i župnik župe Nuštar. Uz svoj svećenički rad piše pripovijetke, pjesme, recitale i drame. Surađuje i objavljuje u mnogim periodikama i časopisima: Marulić, Danica, Mi, Spectrum, Glas Koncila, Mak, Veritas, Marija, Večernji list, Vinkovački list, Đakovački vjesnik, Katolički tjednik, Crkva na kamenu.

Nagrađivan je više puta i njegov literarni rad.

Uz pisanje bavi se i slikarstvom. Autor je likovnih mapa Žene pod križem (Osijek 1995.), Bol u kamenu (Vinkovci 2006.), Angelus (Vinkovci 2012.).

Slika u tehnikama ulja, ulja na staklu, akvarela, pastela, tuša, olovke i ugljena. Iza sebe ima 30 samostalnih izložbi te nekoliko skupnih.

Zaklada
Čujem, vjerujem, vidim,
ulica Andrije Medulića 16,
Zagreb
e- mail:
zakladacvv@gmail.com

Likovna izložba
**S MARIJOM MAJKOM BOŽJOM
KROZ DOŠAŠĆE DO BOŽIĆA**

Slavko Vranjković

S MAJKOM BOŽJOM KROZ DOŠAŠĆE DO BOŽICA

**Galerijski prostor Zaklade Čujem, vjerujem, vidim – Zagreb,
Medulićeva 16**

27. studenog 2014. – 23. prosinca 2014.

Slavko Vranjković - Sacerdos, svećenik u Nuštru, slikar i pisac, ovogodišnjom adventskom izložbom po drugi se put predstavlja u prostoru Zaklade Čujem, vjerujem, vidim.

Nakon izložbe *Anđeli – naši prijatelji* na kojoj se zagrebačka publika, u jesen 2013., upoznala s lirizmom forme i pronicljivošću poruke slika patra Slavka te nježnom neposrednošću stvaralaštva Jelene Perković, galerija Zaklade ulazi u vrijeme Došašća novim, prigodnim izborom iz Vranjkovićevih djela.

Predstavljena su djela nastala pretežito u tehnici pastela i kombiniranjem različitih metoda crtanja i slikanja. Odlikuje ih jasna, lagana, ali čvrsta kontura, jednostavna, no, potpuno stabilna i zaokružena kompozicija te, pogotovo u variranju lika Djevice Marije, prepoznatljiv rukopis senzibilnoga autora, često raspetoga između nježne sjete i adoracije te dirljive ekspresivnosti u doživljajima grube realnosti svijeta i njegove civilizacije koja, od Isusovih dana pa sve do danas, ponavlja iste pogreške te, ograničena sebičnošću i zadojena mržnjom, ostaje sputana i neispunjena u sivilu prostora između močvare i neba....

Tematski, slike možemo podijeliti na dvije cjeline. Prvih je devet slika autorovo promišljanje lika i duhovnoga bića Djevice Marije, a preostale četiri slike posvećene su temi Raspeća.

Kroz slike prve cjeline promatramo lik Marije i pratimo je kroz različite trenutke njezina života – najčešće kao nježnu, brižljivu majku koja gri dječešce, tako blisku tolikim majkama ovoga svijeta. Na nekim slikama vidljiva je samo Marijina glava, njeno lice koje nosi poruke – mira, tuge, zabrinutosti...I opet je bliska majkama svijeta, različita u svakoj ekspresiji, uobličavajući crte lica mnogih, vrlo različitih žena, dijeleći s njima njihovu radost i bol. Najčešće ne nosi nikakvo tradicionalno obilježje svetosti, no, jasno je da nije riječ o običnoj ženi. Na slici gdje se, umjesto Djeteta na njezinim grudima pojavljuje slika seoske crkvice, ona se pretvara u Majku Crkve, a u slici crkvice sadržano je i duhovno prisustvo njezina Sina. Samo na dvije slike njezina je glava, na jednoj i glava malog Isusa, okružena zlatnom aureolom. No, lice ostaje lice nježne, sućutne Majke, svjesne svih tuga i boli ovoga svijeta, Majke koja i u zagrljaju novorođenoga Sina osjeti bol koja će je obuzeti u trenutku Raspeća...

I ako broj slika (devet) u prvoj cjelini po tradiciji odgovara broju anđeoskih zborova, broj slika u drugoj cjelini obilježen je tradicionalnim brojem Zemlje. Četiri se slike krajobraza i tematski vraćaju zemlji. Kombinacija oskudnih elemenata vrlo je neobična. Na svima se ističu voda i nebo. Samo na jednoj se slici pojavljuju visoka stabla u jarkom zelenilu, na dvije obale iste rijeke koja završava nemirnim nebom s krvavo-crvenim suncem na zalasku...Voda na ostale tri slike podsjeća na rijeku u vrijeme velikih poplava... Puno ih je bilo u protekloj godini...Na tri se slike pojavljuje križ. Dva puta s raspetim Isusom, naslikanim u grču boli... Na trećoj je slici križ samo kao simbol. Tanak i jasno zacrtan u prostor koji podsjeća na močvaru i maglu. Tanki križ stoji i opominje. Iznad sivila magle nadvilo se nebo koje zauzima veći dio slike. Kovitlaju se oblaci i svjetlost rastjeruje mrak. U smjeni jasnog plavetnila neba i bjeline oblaka naslućuje se lice koje iz visine promatra svijet. Nada ostaje. Nosi je novo Došašće...

Vida Pust Škrgulja, povjesničarka umjetnosti